

Valori călărășene

Mircea Nedelciu

Scritorul Mircea Nedelciu s-a născut în orașul Fundulea, județul Călărași la 12 noiembrie 1950. În Fundulea urmează școala elementară după care liceul și Facultatea de Filologie, Secția română-franceză la București, luându-și licența în 1973. După absolvirea facultății ocupă o vreme servicii provizorii (profesor navetist, ghid turistic, librar la Editura Cartea Românească) apoi funcționar la Uniunea Scriitorilor. Din 1990 a condus o asociație

româno-franceză de difuzare editorială și inițiază câteva proiecte menite să dinamizeze viața profesională a scriitorilor autohtoni. În 1988 se îmbolnăvește de leucemie, boală care se agravează, grăbindu-și sfârșitul iar la 12 iulie 1999 trece în neființă la București fiind înmormântat pe Aleea Scriitorilor din Cimitirul Belu. Încă din studenție, devine membru al Cenaclului Junimea condus de profesorul și criticul literar Ovid S. Crohmălniceanu. Din 1970 și până la absolvirea facultății face parte din grupul de tineri scriitori de la Facultatea de Limbă și Literatură Română care editază și gazeta „Noii”. Cât a lucrat ca librar la Editura Cartea Românească, locul său de muncă a devenit loc de

întâlnire al scriitorilor tineri dintre care mulți provinciali. Până la debutul său literar în volum are o intensă activitate jurnalistică colaborând cu majoritatea revistelor literare și culturale din țară dar și cu publicații din Franța, Ungaria, Polonia, Germania și Rusia. În volum debutează în 1979 cu proza scurtă „Aventuri într-o curte interioară”, lucrare premiată de Uniunea Scriitorilor, instituție care îi va mai

acorda premii literare și în 1983, 1986 și 1990. Devine membru al Uniunii Scriitorilor din România și este membru fondator al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România ASPRO. În 1981 publică alt volum de proză scurtă intitulat „Efectul de ecou controlat”, și un altul în 1983 cu titlul „Amendament la instinctul proprietății...”. În 1984 la Editura Militară îi apare romanul „Zmeura de câmpie”, în 1986 la Cartea Românească, romanul „Tratament fabricatoriu”. Trei ani mai târziu scoate un alt volum de proză scurtă intitulat „Și ieri va fi o zi, ca apoi, împreună cu Adriana Babeș și Mircea Mihaieș în 1990 să îi apară volumul „Femeia în roșu”. În 1998 publică volumul „Povestea povestilor generației '80” iar în 2000 îi apare romanul „Zodia

scafandrului”, volum neterminat, publicat postum. Pentru activitatea sa creatoare în domeniul literar a primit și premiul Ion Creangă acordat de Academia Română iar în 1998 ASPRO îi acordă un alt premiu pentru proză scurtă. O parte din volumele sale au fost traduse în limbile maghiară, germană, franceză, sârbă, rusă și engleză, numele său apărând și în antologii de proză românească publicate în străinătate.

O parte din textele sale teoretice despre literatură, articole de opinie și proză scurtă apar și în antologii românești dintre care enumerăm: „Desant '83”, „Competiția continuă generația '80 în texte teoretice”, „Arhipelag-proză scurtă contemporană”, „Nuveta românească în deceniul opt” etc. Asupra creațiilor sale au făcut referiri critice Ovid S. Crohmălniceanu, Mircea Iorgulescu, George Crăciun, Viorel Marincaș, Sanda Cordoș, Ion Bogdan Lefter, Carmen Măsuț, Adina Doinițoiu, Nicolae Manolescu, etc. Mircea Nedelciu este considerat de critica literară cel mai de seamă reprezentant al postmodernismului românesc în literatură aducând așa cum arăta și George Crăciun, cele mai interesante inițiative și o vădită preocupare pentru limbaj, toate urmate de confruntări deschise cu o parte

din critica literară dar și cu generațiile de scriitori ai anilor '60 și '70. În viziunea acestora, în cadrul optzecist lipsea fronda reală literară sau politică prin aplicarea unor principii de dejurare a cenzurii prin strategii textuale. Mircea Nedelciu este considerat ca fiind unul din cei mai importanți reprezentanți ai curentului optzecist, curent care a încercat să arate numai prin text scris adevărul profesionalism al scriitorului și asumarea răspunderii sale numai prin text și în societate. În memoria sa, Grupul Școlar Agricol Fundulea a inițiat un concurs de lectură din operele scriitorului iar în 2004, Mircea Nedelciu a fost aniversat la Muzeul Literaturii Române.

Constantin Mitulescu

Apariție editorială

Pompiliu Miță / „ Când apele trec granițele fără pasaport „ Editura Libra București -2009

La finele anului trecut la Editura Libra din București, vedea lumina tiparului în Colecția Jurnale, memorii, documente volumul „ Când apele trec granițele fără pasaport” aparținând călărășeanul Pompiliu Miță, cartea fiind ultima dintr-o trilogie gândită mai demult de autor. După „ Te salut Dunăre... și „Destinul urmează calea apelor” scoasă la aceeași editură și prezentate în paginile gazetei noastre, Pompiliu Miță vine de această dată cu noi aspecte din viața și preocupările oamenilor de știință hidrologi, a rolului acestora în dezvoltarea unei ramuri științifice de importanță vitală pentru omenire. Autorul implicat direct în elaborarea unor lucrări de mare amploare cu importanță zonală sau europeană, ori participând la conferințe, congrese sau cursuri de pregătire la nivel internațional ne prezintă cu harul său de povestitor întâmplări trăite pline de amuzament dar și unele ce puteau avea urmări nefaste. Pompiliu Miță ne poartă astfel prin Universitatea Lomonosov din Moscova menționând și starea de spirit din rândul

invitaților la curs, după evenimentele din fosta Cehoslovacie apoi aduce în fața cititorului frumusețea și farmecul fiordurilor și ghețarilor Norvegiei cu prilejul apariției la omul de știință norvegian Sverre Krog. Urmează aspecte de la cursul internațional postuniversitar de hidrologie (cu durată de șase luni) de la Padova, aventurile trăite de autor pentru a fi prezent la acest curs și farmecul locurilor vizitate cu prilejul lucrărilor practice. Citind cele scrise de autor cuoscătorii își vor aminti și de un alt călărășean membru al Academiei Internaționale de la Roma și Cavaler al Ordinului Cultural al Republicii Italiene doctor în filologie George Lăzăreanu, cel care a fost printre puțini ce au cersecat conexiuni spirituale dintre România și Italia. Urmează pagini memorabile din culese unor întâlniri, fie în comisii bilaterale, fie cu prilejul unor seminarii internaționale ori în cadrul organismului științific european ERB (Rețeaua Europeană de Bazine Reprezentative), condeiul lui Pompiliu Miță reușind să

descrie în fraze frumoase pastelate și faptul că acești oameni sunt totuși pământeni, neputând să renunțe la trăirea unor momente plăcute pline de haz. Importanța acestor întâlniri care nu țin cont de principiile ideologice au inspirat și titlul cărții, o metaforă pentru o activitate mai puțin cunoscută de cei mulți. Ce te trezi volumul ale călărășeanului Pompiliu Miță, doctor în științe hidrologice (din care una dedicată zonei Călărășului) vor rămâne cărți de referință ale unei lumi fascinante.

N.R. Lecturând și primul număr al Revistei Asociației Române de Științe Hidrologice „Viitura... mi-a venit ideea de a încerca două catrene: „Despre titlul revistei...”, Văzând titlul, m-au luat frisoane /dar fenomenul a trecut rapid /După articole și diagrame / n-am sesizat nimic „...lichid” : „ Despre vizația albă (sau despre plagiata)”. În „, Pagina de umor avatic” /Pompiliu Miță e subtil/ El ne explică enigmatic /ventura albă poate deveni ...trotli.

Constantin Mitulescu

Pompiliu Miță

Când apele trec granițele
fără pasaport

Libra